

TÍÐINDI

Tvær vakrar prinsessur á mótaþallinum leygarkvöldið. Tað var 10 ára gamla Dulcinea Gala, sum býr í Hvalvík, sum trillaði Báru í Niðristovu inn á pallin

Mynd: Eyðfinnur Olsen

»Miss Føroyar« og Miss Danmark, hvør vakrari enn onnur og glaðar eftir eitt gott og væleydnað mótaþshow. Myndin omanfyri er saman við foreldrunum Johan og Lis í Niðristovu

Mynd: Privat

Báru smittaði, og skjótt var alt tann beri látur í hølinum aftanfyrri, tí hon fekk øll at flenna. Og positivu viðmerkingarnar trutu ikki.

- Miss Danmark var so sera fitt. Hon kom yvir til Báru, tók í hondina á henni og prátaði við hana. Eisini onkrar av frisørinum søgdu henni, hvussu vøkur hon var og at hon var tann, sum riggaði best av øllum. Tað var eingin ivi um, at henni dámdi tað, og at hon virðismetti tað, tí hon strálaði.

Ein góð uppliving

- Eg haldi, at vit kanska onkuntíð hava lyndi at verja Báru ov nógv, soleiðis, at hon keðir seg og manglar avbjóðingar. Men hon yvirraskar okkum mangan, og leygarkvöldið yvirraskaði hon okkum enn einaferð og prógvaði, at hon í grundini megnað meiri, enn vit halda. Og tað er altíð deiligt at verða positivt yvirraskað, sigur Lis hugsunarsum.

Hon er glað fyri, at Laila av Reyni vildi hava Báru við í showinum, tí hon heldur, at børn í koyristóli og við breki ofta mangla í býarmyndini. Tað ger, at fólk kanska hava

ilt við at vera saman við hesum børnunum. Og tað er kanska eisini nærliggjandi at hugsa, at børn, sum ikki fáa tosað, heldur ikki fáa hugsað. Men Lis slær fast, at vit mugu ansa eftir at undirmeta hesi børnini.

- Ímynda tær, um Michelangelo hvørki fekk nýtt hendurnar ella tosað. So høvdu vit ikki vitað, hvussu genialur hann var. Men hann hevði jú allikavæl havt skapandi evnini inni í sær, visir Lis á.

- Børn sum Bára hava jú ein heila, og vit eiga at geva teimum meiri kreditt enn bert at døma tey út frá tí, sum vit síggja, og tí sum tey sjálvi megna at geva úttrykk fyri.

Lis heldur eisini, at fólk eru smáðin, tá tey hitta Báru, og tey vita ikki heilt, hvussu tey skulu bera seg at.

- Tað er jú eisini ringt at tosa við onkran, sum ikki svarar tær. Men tað býr so nógv meiri innanfyri, enn vit mangan geva okkum far um, og hóast Bára ikki fær tosað, gevur hon umhvørvinum so ómetaliga nógv. Tað, at hon fekk alt hølið at flenna eftir mótasýningina, er bert eitt dømi um tað.

Lis heldur, at børn sum Bára ofta fáa tað besta fram í fólk.

- Sjálvt um fólk kanska smæðast og ikki vita heilt, hvussu tey skulu vera móti hesum børnunum, so vilja tey so fegin hjálpa. Tey eru blíð og smílast bæði til hennara og okkara. Tað sæst, at Bára dregur tað besta fram í teimum.

Lis sigur, at áðrenn hon fekk Báru, hugsaði hon mangan, at tað var synd í teimum, sum áttu brekað børn. Men tað er als ikki tann kenslan, hon hevur, nú tey hava fingið Báru, tí Bára gevur bæði familjuni og umhvørvinum so ómetaliga nógv.

- Hesi børnini røra heilt einfalt hjartað øðrvísi, enn onnur børn gera, heldur Lis.

Tað er heilt víst nakað um tað, tí Bára fekk óteljandi positivar viðmerkingar leygarkvöldið, hóast hon ikki lýkur typisku modellkrøvini.

Og tá hon kom inn á pallin leygarkvöldið, mundi neyv-an vera nakar ivi millum áskoðararnar: Vakrar prinsessur kunnu saktans sita í koyristóli.

eydnaskaale@hotmail.com